

po@dium

berjocht

fan Bennie Huisman

31 december 2015

Oberland – ein Untergang

Es geht alles vorüber...

De laatste donkere dag voor Kerst. Ik wandel in de vroegste *Abenddämmerung* van mijn favoriete boekhandel in Groningen naar familie. Over het Boterdiep, links nog in betrekkelijk oude doen, rechts is het al enkele jaren een permanente bouwput. Onder een uitgestrekte leegte is eerst een even uitgestrekte ondergrondse parkeergarage gebouwd. Al eerder kwam er noordelijk daarvan een mooi intiem nieuw woonwijkje. Nu verrijzen langs het Boterdiep studentenflats en luxe woningen, alles onder de overkoepelende naam: Ebbinge-kwartier.

Midden in de leegte bleef een restant staan van de gebouwen van het voormalige Gemeentelijke Gasbedrijf. Hier was mijn favoriete restaurant **Oberland** – Duits, in naam én kaart. Kort geleden hebben we er met de familie gegeten, als alternatief verjaardagsfeestje. Als ik er langsloop is alles donker en dan weet ik het eigenlijk wel. Ik loop er omheen en vind - op de plek van de kaart op de toegangsdeur - een korte mededeling:

Tot mijn spijt heb ik de exploitatie van Oberland moeten beëindigen.

Frank Mulder.

Het komt niet onverwacht. Maar een beetje *betrübt* word ik er wel van.

Mijn eerste kennismaking met Oberland is niet lang na de opening, op een mooie namiddag eind mei 2014. Het is de afsluiting van een *Deutschkurs* in Groningen en we strijken neer op het zonnige terras om wat te drinken. Later naar binnen om aan een lange tafel te eten. Een mooie ruimte, maar het sociale gebeuren neemt alle aandacht in beslag. Het is er behoorlijk druk en het eten is lekker.

Het afgelopen jaar loop ik er een paar keer binnen voor een lunch. Alleen. Eten en wat schrijven, een fijne combinatie. De eerste keer, voor de zomer, maak ik bij het afrekenen een praatje met de uitbater, Frank Mulder, die de middagdrukte gemakkelijk in z'n eentje aankan. Ik vraag hoeveel overlast het bouwen geeft. Veel. Hoewel hij er rustig over vertelt, is aan alles te merken dat hij het er moeilijk mee heeft. Thuis bezoek ik de website en google wat op de naam. Mulder heeft 'de tent' voor een groot deel zelf verbouwd er daar op facebook verslag van gedaan. Zowel de persoonlijke als de professionele reviews zijn allemaal heel positief. Entourage, bediening én het eten, iedereen is er eigenlijk enthousiast over. Als ik er na de zomer weer eens in m'n eentje lunch heb ik mijn notitieboekje er naast en schrijf over het 'hier & nu':

Oberland – krekt 12.00 – bin hjir noch allinne – brodzich, bûtendoar stiet iepen & in frisse wyn bringt koelens. Ut 'e Bose-speakers klassike muzyk. Sit op 'e parterre mei troch begrinze finsters útsjoch op 'e ivige bouput. Loftsjoch ik del op 'e iepen keuken. Frank Mulder komt de loaietrep op mei in kanne wetter, bestek en echte stoffen, strutsen servetten. Ik bestel in klassiker: 2 Bratwursten mei Kartoffelsalat. En in glês Rotwein. (Krij it foarset tagelyk mei in kuorke mei lekker bôle & echte bûter, moai smarber...)

Oberland, in moaie miks fan histoarje en modern design. Prachtige, ambachtlike houten spantkonstruksjes, & it sliten, it fergean, it ferral, it ferlies fan funksjes en kracht, opfongen troch argitektoanyske protheses: in beruske krús fan stielen l-balken, de oarspronklike donkerbrúnferve kraalskroaten fan it daksbeskot hjir en dêr ferfongen troch lyksoartige nij fan it fijnste, fetste blanke grenen. Dat alles kombinearre mei moderne plastik stuollen & taffeltsjes, steigerbuizen en oare basic materialen. Mulder bringt my it bestelde ûnder it fioelekonsert fan Bach.

Letter taljochting op de Kartoffelnsalat: ..(net mei crême fraiche, mar mei krûden en in bytsje jittik..)... Troch it bopperût boppen de doarren slingert in hege kraan mei in slange hinne & wer, sil daalk beton ynjektarre earne yn dy organisearre gaos fan it bouwen...

Als ik afreken zijn er een handvol bezoekers bijgekomen. Het is weer om buiten te lunchen, maar de bouwherrie maakt dat niet aantrekkelijk. Mulder maakt een gelaten indruk. Als ik in november op een zaterdag er heenga voor een gezamenlijke lunch is het gesloten. Mulder zelf is voor de ingang aan het voetballen met z'n zoontje en legt uit dat het open zijn tussen de middag op een zaterdag niet meer kan, er komt amper iemand, want de kantoren zijn gesloten. Een paar weken later, op een doordeweekse dag lukt het wel en is het ook redelijk bezet. Bij het diner begin december is het nog niet half vol. Mulder zelf is er niet, maar de bediening en het eten zijn weer geweldig.

In een Groninger krant wijt Mulder het mislukken aan de al maar doorgaande bouwactiviteiten.

Ach, alles van waarde *ist wehrlos*...

*Es ist eine alte Geschichte
Doch bleibt sie immer neu
Und wem sie just passiret
Dem bricht das Herz entzwei...*

Heinrich Heine

In goed, sûn, leafde- & fantasijfol jier tawinske...